Notatki z Algorytmów i Struktur Danych

Jakub Kogut

$18~\mathrm{marca}~2025$

Spis treści

1	Wstęp				
	1.1	Inform	acje	2	
	1.2	Ocenia	nie	2	
2	Wykład 2025-03-03				
	2.1	Przykł	adowy Problem	2	
	2.2	Jak mi	erzyć złożoność algorytmów	2	
	2.3	Przykł	ad algorytmu	3	
	2.4		ad działania Merge Sort	3	
	2.5	Złożon	ość Merge Sort	4	
3	Wykład 2025-03-10				
	3.1	Notaci	a Asypmtotyczna	4	
	3.2	_	encja	6	
4	Wykład 2025-03-17				
	4.1		vo rekursji	6	
	4.2		Theorem	7	
	4.3		a dziel i zwyciężaj (D&C)	8	
		4.3.1	Algorytm – Binary Search	9	
		4.3.2	Algorytm – potęgowanie liczby do naturalnej potęgi	9	
		4.3.3	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	10	
		4.3.4		10	
		4.3.5		11	
		4.3.6	v – – – – – – – – – – – – – – – – – – –	12	
5	Ćwi	iczenia	1	L 3	
	5.1			13	
	0.1	5.1.1		13	
		5.1.2		13	
		5.1.3		14	
		5.1.4		15	
		5.1.4 $5.1.5$		16	
		5.1.6		17	
		5.1.7		17 17	
		0.1.1	ZUCCUIIIO I		

1 Wstęp

To będa notatki z przedmiotu Algorytmy i struktury danych na Politechnice Wrocławskiej na kierunku Informatyka Algorytmiczna rok 2025 semestr letni.

1.1 Informacje

Prowadzący Przedmiot: Zbychu Gołębiewski

- Należy kontaktować się przez maila: mail
- Konsultacje **216/D1**:
  - Wtorek 13:00-15:00
  - Środa 9:00-11:00
- Wiecej info na stronie przedmiotu
- Literatura
  - Algorithms, Dasgupta, Papadimitriou, Vazirani
  - Algorithms, Sedgewick, Wayne (strona internetowa książki)
  - Algorithms Designs, Jon Kleinberg and Eva Trados
  - Wprowadzenie do algorytmów, Cormen, Leiserson, Rivest, Stein
  - Sztuka programowania (wszystkie tomy), Donald E. Knuth

1.2 Ocenianie

Ocena z kursu składa się z:

- Oceny z egzaminu E
- Oceny z ćwiczeń C
- Oceny z laboratorium L

Wszystkie oceny są z zakresu [0, 100]. Ocena końcowa jest wyliczana ze wzoru:

$$K = \frac{1}{2}E + \frac{1}{4}C + \frac{1}{4}L$$

2 Wykład 2025-03-03

2.1 Przykładowy Problem

Sortowanie:

- Input: n liczb $a_1, a_2, \ldots, a_n, |A|$, gdzie |A| to długośc tablicy
- Output: permutacja $a_1', a_2', \ldots, a_n'$ taka, że $a_1' \leq a_2' \leq \ldots \leq a_n'$

Najważniejsze w algorytmach jest to, żeby były POPRAWNE: edge case, ...

2.2 Jak mierzyć złożoność algorytmów

- 1. Worst Case Analysis T(n) ← stosowane najcześciej
- 2. Average Case Analysis
  - zakładamy pewnien rozkład prawdopodobieństwa na danych wejściowych
  - T zmienna losowa liczby operacji wykonanych przez algorytm

$$T(n) = \max\{\#\text{operacji dla danego wejścia}\}$$

 $\bullet~E[T]$ – wartość oczekiwana $T\to$ średnia liczba operacji, to co nas interesuje

2.3 Przykład algorytmu

W tej sekcji mamy pokazany przykład jak pisać pseudo kod:

Algorithm 1 Merge Sort

```
1: procedure MERGESORT(A, 1, n)
2: if |A[1..n]| == 1 then
3: return A[1..n]
4: else
5: B = \text{MergeSort}(A, 1, \lfloor n/2 \rfloor)
6: C = \text{MergeSort}(A, \lfloor n/2 \rfloor, n)
7: return \text{Merge}(B, C)
8: end if
9: end procedure
```

Algorithm 2 Merge

```
1: procedure MERGE(X[1..k], Y[1..n])
       if X = \emptyset then
           return Y
3:
        else if Y = \emptyset then
 4:
           return X
5:
       else if X[1] \leq Y[1] then
6:
7:
           return [X[1]] \times \text{Merge}(X[2..k], Y[1..n])
8:
        else
9:
            return [Y[1]] \times \text{Merge}(X[1..k], Y[2..n])
10:
        end if
11: end procedure
```

2.4 Przykład działania Merge Sort

Example: Sorting the array [10, 2, 5, 3, 7, 13, 1, 6] step by step

1. Initial split:

```
[10, 2, 5, 3, 7, 13, 1, 6] \longrightarrow [10, 2, 5, 3] \text{ and } [7, 13, 1, 6].
```

- 2. Sort the left half [10, 2, 5, 3]:
  - (a) Split into [10, 2] and [5, 3].
  - (b) MergeSort([10, 2]):
    - Split into [10] and [2].
    - Each is already sorted (single element).
    - Merge: [2, 10].
  - (c) MergeSort([5, 3]):
    - Split into [5] and [3].
    - Each is already sorted.
    - Merge: [3, 5].
  - (d) Merge [2, 10] and [3, 5] to get [2, 3, 5, 10].
- 3. Sort the right half [7, 13, 1, 6]:
  - (a) Split into [7, 13] and [1, 6].

- (b) MergeSort([7, 13]):
  - Split into [7] and [13].
  - Each is already sorted.
  - Merge: [7, 13].
- (c) MergeSort([1, 6]):
  - Split into [1] and [6].
  - Each is already sorted.
  - Merge: [1, 6].
- (d) Merge [7, 13] and [1, 6] to get [1, 6, 7, 13].
- 4. Final merge: Merge the two sorted halves:

$$[2, 3, 5, 10]$$
 and $[1, 6, 7, 13] \longrightarrow [1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 13].$

Hence, after all the recursive splits and merges, the final sorted array is:

2.5 Złożoność Merge Sort

- Złożoność czasowa
  - $T(n) = 2T(n/2) + \Theta(n)$
  - $-T(n) = \Theta(n \log n)$
- Złożoność pamięciowa
  - -M(n) = n + M(n/2)
  - $-M(n) = \Theta(n)$

3 Wykład 2025-03-10

3.1 Notacja Asypmtotyczna

Na wykładzie będziemy omawiali:

- $\bullet$ Notację dużego O O(n) //ograniczenie górne
  - Definicja O(n):

$$O(g(n)) = \{ f(n) \mid \exists c > 0, \exists n_0 \in \mathbb{N}, \forall n \ge n_0, 0 \le f(n) \le c \cdot g(n) \}$$

- Uwaga!

Jeśli

$$\limsup_{n \to \infty} \frac{f(n)}{g(n)} < \infty$$

to

$$\limsup_{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)}=\lim_{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)}$$

- Przykład:
  - * $2n^2 = O(n^3)$ dla $n_0 = 2, c = 1$ Definicja jest spełniona
  - $\ast \ f(n) = n^3 + O(n^2)$ jest to jeden z sposobów użycia O(n)

$$\exists h(n) = O(n^2)$$
 takie, że $f(n) = n^3 + h(n)$

- Notację omega //ograniczenie dolne
  - Definicja

$$\Omega(g(n)) = \{ f(n) \mid \exists c > 0, \exists n_0 \in \mathbb{N}, \forall n \ge n_0, 0 \le c \cdot g(n) \le f(n) \}$$

- Przykład
  - $* n^3 = \Omega(2n^2)$
  - $* n = \Omega(\log n)$
- Notację theta $\theta(n)$ //ograniczenie z dwóch stron
  - Definicja

$$\Theta(g(n)) = \{ f(n) \mid \exists c_1, c_2 > 0, \exists n_0 \in \mathbb{N}, \forall n \ge n_0, 0 \le c_1 \cdot g(n) \le f(n) \le c_2 \cdot g(n) \}$$

- Przykład
  - $* n^3 = \Theta(n^3)$
  - $* n^3 = \Theta(n^3 + 2n^2)$
  - $* log n + 8 + \frac{1}{12n} = \Theta(\log n)$
- Uwaga!

$$f(n) = \Theta(g(n)) \iff f(n) = O(g(n)) \land f(n) = \Omega(g(n))$$

Można to zapisać jako klasy funkcji:

$$\Theta(g(n)) = O(g(n)) \cap \Omega(g(n))$$

• Patologiczny przykład: mamy funkcje g(n)=n oraz $f(n)=n^{1+\sin\frac{\pi n}{2}},$ a więc

$$f(n) = \begin{cases} n^2 & \text{dla n parzystych} \\ n & \text{dla n nieparzystych} \end{cases}$$

wtedy

$$\limsup_{n\to\infty}\frac{f(n)}{g(n)}=\infty$$

$$\limsup_{n \to \infty} \frac{g(n)}{f(n)} = \infty$$

zatem $f \neq O(g)$ oraz $g \neq O(f)$

- o małe
  - Definicja

$$o(g(n)) = \{ f(n) \mid \forall c > 0, \exists n_0 \in \mathbb{N}, \forall n \ge n_0, 0 \le f(n) < c \cdot g(n) \}$$

Równoważnie

$$\lim_{n\to\infty} \frac{f(n)}{g(n)} = 0$$

- Przykład

*
$$n^2 = o(n^3)$$
 i $n^2 O(n^3)$ ale $n^2 \neq o(n^2)$

$$* n = o(n^2)$$

3.2 Rekurencja

- Metoda podstawienia (metoda dowodu indukcyjnego)
  - 1. Zadnij Odpowiedź (bez stałych)
  - 2. Sprawdź przez indukcję czy odpowiedź jest poprawna
  - 3. Wylicz stałe
  - Przykład
    - * $T(n) = T(\frac{n}{2}) + n$
    - * Pierwotny strzał: $T(n) = O(n^3)$
    - * cel: Pokazać, że $\exists c > 0 : T(n) \le c \cdot n^3$
      - · warunek początowy: $T(1) = 1 \le c$
      - · krok indukcyjny: załóżmy, że $\forall k \leq n : T(k) \leq ck^3$

$$T(n) = 4T(\frac{n}{2}) + n \le 4c(\frac{n}{2})^3 + n = \frac{1}{2}cn^3 + n \le cn^3$$
 dla $c \ge 2$

jednakże "Przestrzeliliśmy" znacznie, spróbojmy wzmocnić założenie indukcyjne:

$$T(n) \le c_1 k^2 - c_2 k, k < n$$

wtedy mamy:

$$T(n) = 4T(\frac{n}{2}) + n \le 4(c_1(\frac{n}{2})^2 - c_2(\frac{n}{2})) + n = c_1n^2 - 2c_2n + n \le c_1n^2 - c_2n$$
 zatem $c_1 = 1, c_2 = 1$ i $T(n) = O(n^2)$

- Przykład

* $T(n) = 2T(\sqrt{n}) + \log n$ załóżmy, że n jest potęgą liczby 2, czyli $n = 2^m$

$$T(2^m) = 2T(2^{\frac{m}{2}}) + m$$

Co implikuje

$$T(2^{\frac{m}{2}}) \to S(m)$$

wtedy

$$S(m) = 2S(\frac{m}{2}) + m$$

rozwiązując rekurencję otrzymujemy

$$S(m) = m \log m$$

zatem

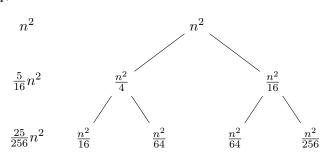
$$T(n) = \log n \log \log n$$

4 Wykład 2025-03-17

4.1 Dzrzewo rekursji

Przykład dzewa rekursji:

• $T(n) = T(\frac{n}{2}) + T(\frac{n}{4}) + n^2$

Uwaga!

Nie jest to formalne rozwiązanie problemu. Nie można używać drzewa rekursji do dowodzenia złożoności algorytmów. Jest to jedynie intuicyjne podejście do problemu. Trzeba policzyć to na piechote, aby było formalnie.

Aby policzyć T(n) musimy policzyć sumę wszystkich wierzchołków w drzewie rekursji.

$$T(n) = \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{5}{16}\right)^k \cdot n^2 = n^2 \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{5}{16}\right)^k = n^2 \frac{1}{1 - \frac{5}{16}} = n^2 \frac{16}{11} = \frac{16}{11}n^2$$

A wiec $T(n) = O(n^2)$

Możemy to policzyć dokładniej dostajac mniejsze wyrazy w sumie.

Metoda iteracyjna Weźmy na przykład taką rekurencję:

$$T(n) = 3T(\frac{n}{4}) + n$$

Zobaczmy co się dzieje po podstawieniu rekurencji do samej siebie:

1.
$$T(n) = 3T(\frac{n}{4}) + n$$

2.
$$T(n) = 3(3T(\frac{n}{16}) + \frac{n}{4}) + n = 3^2T(\frac{n}{16}) + \frac{3}{4}n + n$$

3.
$$T(n) = 3^2(3T(\frac{n}{64}) + \frac{n}{16}) + \frac{3}{4}n + n = 3^3T(\frac{n}{64}) + \frac{3}{16}n + \frac{3}{4}n + n$$

$$4. \dots 1$$

A więc ogólnie wychodzi:

4.2 Master Theorem

Niech $a \ge 1, b > 1, f(n), d \in \mathbb{N}$ oraz f(n) będzie funkcją nieujemną. Rozważmy rekurencję:

$$T(n) = aT(\frac{n}{b}) + \Theta(n^d)$$

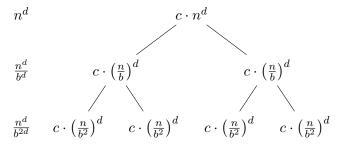
gdzie a i b są stałymi, a f(n) jest funkcją nieujemną. Wtedy:

- 1. $\Theta(n^d)$ jeśli $d > \log_b a$
- 2. $\Theta(n^d \log n)$ jeśli $d = \log_b a$
- 3. $\Theta(n^{\log_b a})$ jeśli $d < \log_b a$

Szkic D-d

Do przedstawienia problemu użyjemy drzewa rekursji. Rozważmy rekurencję:

$$T(n) = aT(\frac{n}{b}) + \Theta(n^d)$$

¹Warto zauważyć, że jest to analogicznie do liczenia sumy wszystkich nodów drzewa rekursji

1. suma kosztoów w k-tym kroku

$$a^k c(\frac{n}{b^k})^d = c(\frac{a}{b^d})^k n^d$$

gdzie $c(\frac{n}{b^k})^d$ to koszt jednego podproblemu w k–tym kroku

2. obliczenie wysokości drzewa:

$$\frac{n}{b^h} = 1 \to h = \log_b n$$

3. Obliczenie T(n)

$$T(n) = \Theta(\sum_{k=0}^{\log_b n} c \frac{a}{b^k} n^d) = \Theta(c \cdot n^d \sum_{k=0}^{\log_b n} (\frac{a}{b^d})^k) = \Theta(c \cdot n^d \frac{1 - (\frac{a}{b^d})^{\log_b n + 1}}{1 - \frac{a}{b^d}}) \implies T(n) = \Theta(n^d)$$

4. rozważmy 3 przypadki:

(a)
$$d > \log_b a$$

$$T(n) = \Theta(n^d)$$

avy

równo

root – he

(b)
$$d = \log_b a$$

$$T(n) = \Theta(n^d \log n)$$

(c)
$$d < \log_b a$$

$$T(n) = \Theta(n^{\log_b a})$$

leaf – he avy

Przykłady

• $T(n) = 4T(\frac{n}{2}) + 11n$ Wtedy kożystając z **Master Theorem** mamy:

$$a = 4, b = 2, d = 1$$

Jak i również

$$\log_b a = \log_2 4 = 2 > 1 = d \implies T(n) = \Theta(n^2)7$$

• $T(n) = 4T(\frac{n}{3}) + 3n^2$ Wtedy

$$a = 4, b = 3, d = 2$$

Jak i również

$$\log_b a = \log_3 4 > 2 = d \implies T(n) = \Theta(n^{\log_3 4})$$

• $T(n) = 27T(\frac{n}{3}) + \frac{n^2}{3}$ Wtedy

$$a = 27, b = 3, d = 2$$

Jak i również

$$\log_b a = \log_3 27 = 3 > 2 = d \implies T(n) = \Theta(n^3 \log n)$$

4.3 Metoda dziel i zwyciężaj (D&C)

Na czym ona polega?

- 1. Podział problemu na mniejsze podproblemy ²
- 2. Rozwiazanie rekurencyjnie mniejsze podpoblemy
- 3. połącz rozwiązania podproblemów w celu rozwiązania problemu wejściowego

 $^{^2 \}mathrm{W}$ zapisie rekurencyjnym $T(n) = c T(cn) + \underline{n^d}$

4.3.1 Algorytm - Binary Search

- Input: posortowania tablica A[1..n] oraz element x
- Output: indeks i taki, że A[i] = x lub 0 jeśli x nie występuje w A
- przebieg algorytmu:

Algorithm 3 Binary Search

```
1: procedure BINARYSEARCH(A, x)
       l = 1
       r = |A|
3:
       while l \leq r do
4:
           m=\lfloor \tfrac{l+r}{2} \rfloor
5:
           if A[m] = x then
 6:
 7:
               return m
           else if A[m] < x then
8:
               l = m + 1
9:
10:
           else
               r = m - 1
11:
           end if
12:
       end while
13:
       return 0
14:
15: end procedure
```

• Asypmtotyka Algorytm spełnia następująca rekurencje:

$$T(n) = T(\frac{n}{2}) + \Theta(1)$$

Rozwiązując za pomocą Master Theorem otrzymujemy:

$$T(n) = \Theta(\log n)$$

4.3.2 Algorytm – potęgowanie liczby do naturalnej potęgi

• **Problem**: obliczanie x^n Można rozbić mnożenie n x na odpowiednie podproblemy:

$$x^n = \underbrace{x \cdot x \cdot \dots \cdot x}_{\frac{n}{2}} \cdot \underbrace{x \cdot x \cdot \dots \cdot x}_{\frac{n}{2}}$$

A więc mamy:

$$x^{n} = \begin{cases} x^{\frac{n}{2}} \cdot x^{\frac{n}{2}} & \text{dla n parzystych} \\ x^{\frac{n-1}{2}} \cdot x^{\frac{n-1}{2}} \cdot x & \text{dla n nieparzystych} \end{cases}$$

• Asymptotyka:

Algorytm spełnia następującą rekurencję:

$$T(n) = T(\frac{n}{2}) + \Theta(1)$$

Rozwiązując za pomocą Master Theorem otrzymujemy:

$$T(n) = \Theta(\log n)$$

4.3.3 Obliczenie n-tej liczby Fibonacciego

• Problem:

$$F_n = \begin{cases} 0 & \text{dla n} = 0 \\ 1 & \text{dla n} = 1 \\ F_{n-1} + F_{n-2} & \text{dla n} > 1 \end{cases}$$

- Algorytmy:
  - 1. Naiwna rekurencja używająca definicji. Asymptotyka wynosi $\Theta(\phi^n)$
  - 2. bottom up iteracyjne obliczanie kolejnych liczb Fibonacciego. Asymptotyka wynosi $\Theta(n)$
  - 3. Kożystanie z wzoru wynikającego z rozwiązanej rekurencji:

$$F_n = \frac{1}{\sqrt{5}} \left(\left(\frac{1 + \sqrt{5}}{2} \right)^n - \left(\frac{1 - \sqrt{5}}{2} \right)^n \right)$$

Problem z tym podejsciem polega na niedokładnym przybilżeniu przez komputery wartości ϕ

4. Kożystając z lematu:

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}^n = \begin{pmatrix} F_{n+1} & F_n \\ F_n & F_{n-1} \end{pmatrix},$$

Dowód. (a) Krok indukcyjny:

Algorytm ten ma złożoność $\Theta(n \log n)$

4.3.4 Mnożenie liczb

• Input: x, y takie, że $\max\{|x|, |y|\}$

• Output: $x \cdot y$

• Algorytmy:

- 1. standardowe mnożenie szkolne mnożenia w słupku jego asyptotyka wynosi $\Theta(n^2)$
- 2. Podejście metodą D&C
  - **Podejście**: Rozbijamy liczby na dwie równe części, a następnie mnożymy je przez siebie Możemy zapisać x oraz y jako:

$$x = \underbrace{x_L \cdot 2^{\frac{n}{2}}}_{\substack{\frac{n}{2} \text{ bitów}}} + \underbrace{x_R}_{\substack{\frac{n}{2} \text{ bitów}}}$$

$$y = \underbrace{y_L \cdot 2^{\frac{n}{2}}}_{\substack{\frac{n}{2} \text{ bitów}}} + \underbrace{y_R}_{\substack{\frac{n}{2} \text{ bitów}}}$$

Proces mnożenia wygląda następująco:

$$x \cdot y = (x_L \cdot 2^n) \cdot$$

Generalnie wszytkie wykonywane powyżej operacje są giga tanie bo opreacje takie jak mnożenie przez 2^k wiąże się jedynie z przesunięciem bitowym.

 Asymptotyka: Nasz algorytm spełnia następującą rekurencje na podstawie zapisanego wyżej równania

 $T(n) = 4T(\frac{n}{2}) + \Theta(n)$

Kożystając ponownie z **Master Theorem** można wywnioskować, że algorytm ma złożoność $\Theta(n^2)$. Zatem nie ma żadnego znacznego przyśpieszenia, nawet prawdopodobnie stała ukryta w $\Theta(n^2)$ jest gorsza niż w standardowym podjesciu

- 3. Metoda Gaussa
  - Rozważmy mnożenie liczb zespolonych

$$(a+ib)(c+id) = ac + i(ad+bc) + bd$$
$$bc + ad = (a+b)(c+d) - ac - bd$$

zatem

$$x \cdot y = x_L y_L \cdot 2^n + ((x_L + x_R)(y_L + y_R) - x_L y_L - x_R y_R) \cdot 2^{\frac{n}{2}} + x_R y_R$$

- **Asymptotyka**: algorytm ten spełnia rekurencje

$$T(n) = 3T(\frac{n}{2}) + \Theta(n)$$

- Z Master Theorem otrzymujemy, że algorytm ma złożoność $\Theta(n^{\log_2 3})$, a $\log_2 3 \approx 1.58$
- 4. Istneją jeszcze szybsze, nowsze algorytmy mnożenia liczb, takie jak algorytm Schönhage'a-Strassena bazuje ono na szybkiej transformacie Fouriera Fast Fourier Transform, który ma złożoność $\Theta(n \log n \log \log n)$. Jednakże, trzeba wziąść pod uwagę stałą ukrytą w Θ . W praktyce, dla liczb o rozmiarze do 10^6 lepiej jest użyć standardowego algorytmu mnożenia.

Troche pseudo kodu dla mnożenia liczb:

Algorithm 4 Mnożenie liczb

```
1: procedure MULTIPLY(x, y)
             n = \max\{|x|, |y|\}
 2:
             if n = 1 then
 3:
 4:
                   return x \cdot y
             end if
 5:
            x_L, x_R = \text{LetfMost} \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil, RightMost \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil bits of x y_L, y_R = \text{LetfMost} \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil, RightMost \left\lceil \frac{n}{2} \right\rceil bits of y
 6:
 7:
 8:
            p_1 = \text{Multiply}(x_L, y_L)
            p_2 = \text{Multiply}(x_R, y_R)
 9:
            p_3 = \text{Multiply}(x_L + x_R, y_L + y_R)
10:
             return p_1 \cdot 2^{2n} + (p_3 - p_1 - p_2) \cdot 2^n + p_2
11:
12: end procedure
```

4.3.5 Mnożenie macierzy

- Input: dwie macierze A, B rozmiaru $n \times n$
- Output: macierz $C = A \cdot B$
- Algorytmy:
  - 1. Naiwne mnożenie macierzy jego złożoność wynosi $\Theta(n^3)$ bo aby policzyć jedną komórkę macierzy C musimy wykonać n mnożeń (i n-1 dodawań ^{3}), a skoro macierz C ma n^2 komórek to złożoność wynosi $\Theta(n^3)$

 $^{^3 {\}rm w}$ sumie n^2 operacji

- 2. Algorytm Strassena **D&C**
  - Podejście: Rozbijamy macierze na 4 równe części

$$A = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{pmatrix}$$

$$B = \begin{pmatrix} B_{11} & B_{12} \\ B_{21} & B_{22} \end{pmatrix}$$

$$C = \begin{pmatrix} C_{11} & C_{12} \\ C_{21} & C_{22} \end{pmatrix}$$

gdzie

$$C_{11} = A_{11}B_{11} + A_{12}B_{21}$$

$$C_{12} = A_{11}B_{12} + A_{12}B_{22}$$

$$C_{21} = A_{21}B_{11} + A_{22}B_{21}$$

$$C_{22} = A_{21}B_{12} + A_{22}B_{22}$$

- **Asymptotyka**: Algorytm ten spełnia rekurencje

$$T(n) = 7T(\frac{n}{2}) + \Theta(n^2)$$

Z Master Theorem otrzymujemy, że algorytm ma złożoność $\Theta(n^{\log_2 7})$, a $\log_2 7 \approx 2.81$

4.3.6 Quick Sort

Algortym Merge Sort ociera się o minimalną granicę złożoności sortowania, która wynosi $\Theta(n \log n)$, jednaże jest z nim problem związany z pamięcia: nie sortuje w miejscu, a więc wymaga dodatkowej pamięci.

- Input: tablica A[1..n]
- ullet Output: posortowana tablica A
- Algorytm: QuickSort(A, p, q)
  - 1. Podziel tablicę A[p...q] na dwie podtablice A[p...k-1] oraz A[k+1...q], gdzie A[k] jest elementem rozdzielającym $pivotem^5$ tak, że:

$$\forall i \in [p...k-1] : A[i] \le A[k] : \forall j \in [k+1...q] : A[j] \ge A[k]$$

- 2. Odpalamy rekurencyjnie QuickSort(A, p, k-1) oraz QuickSort(A, k+1, q)
- Przyklad:
  - 1. mamy dane A = [6, 1, 4, 3, 5, 7, 2, 8], wybieramy pivot jako 6
  - 2. po pierwszym kroku mamy A = [1, 4, 3, 5, 2, 6, 7, 8] odplamay rekurencyjnie QuickSort(A, 1, 5) oraz QuickSort(A, 7, 8)
  - 3. otrzymujemy

⁴Aby zejść do rekurencji $T(n) = 7T(\frac{n}{2}) + \Theta(n^2)$ trzeba wykonać pewne, bardziej wyrafinowane triki, które nie są dokładnie opisane tutaj. Z algorytmu zapisanego wyżej wynika że rekurencja to $T(n) = 8T(\frac{n}{2}) + \Theta(n^2)$, a wieć złożoność wynosi $\Theta(n^3)$

⁵o tym jak ten pivot jest wybierany bedziemy mówić poźniej

5 Ćwiczenia

tu beda pojawialy sie notatki z cwiczen do przedmiotu Algorytmy i struktury danych na Politechnice Wrocławskiej na kierunku Informatyka Algorytmiczna rok 2025 semestr letni.

5.1 Lista 2

robiona na zajęciach 2025-03-10

5.1.1 zadanie 1

Wylicz ile linijek wypisze poniższy program (podaj wynik będacy funkcją od n w postaci asymptotycznej $\Theta(\cdot)$). Można założyć, że n jest potęgą liczby 3. w pseudo kodzie pojawia sie nastepujaca

- 1: **function** f(n)
- 2: **if** n > 1 **then**
- 3: print_line('still going')
- 4: f(n/3)
- 5: f(n/3)
- 6: end if

rekurencja:

$$T(n) = 2T(\frac{n}{3}) + 1$$

rozwiąże ją używając metody podstawienia. Niech $n=3^k, k=\log_3 n$, wtedy:

$$T(3^k) = 2T(3^{k-1}) + 1$$

Zatem przyjmując $S(k) = T(3^k)$ mamy:

$$S(k) = 2S(k-1) + 1$$

rozwiązując rekurencję otrzymujemy:

$$S(k) = 2^k - 1$$

zatem

$$T(n) = 2^{\log_3 n} - 1 = n^{\log_3 2} - 1 = \Theta(n^{\log_3 2})$$

analogicznie liczmy jaka jest wykonana "praca" wykonana przez program w drzweie rekursji.

5.1.2 zadanie 2

Niech f(n) i g(n) będą funkcjami asymptotycznie nieujemnymi (tzn. nieujemnymi dla dostatecznie dużego n). Korzystając z definicji notacji Θ , udowodnij, że:

$$\max\{f(n), g(n)\} = \Theta(f(n) + g(n)).$$

 $Dow \acute{o}d$. Z definicji notacji Θ mamy:

$$f(n) = \Theta(g(n)) \iff \exists c_1, c_2 > 0, \exists n_0 \in \mathbb{N}, \forall n \ge n_0, 0 \le c_1 \cdot g(n) \le f(n) \le c_2 \cdot g(n)$$

skoro f(n) i g(n) są asymptotycznie nieujemne to:

$$\exists n_f : \forall n \geq n_f, f(n) \geq 0$$

$$\exists n_q : \forall n \ge n_q, g(n) \ge 0$$

zatem

$$n_0 = \max\{n_f, n_g\}$$

a więc

$$f(n) \le \max\{f(n), g(n)\}\$$

$$g(n) \le \max\{f(n), g(n)\}\$$

dodając obie nierówności otrzymujemy:

$$f(n) + g(n) \le 2 \cdot \max\{f(n), g(n)\}\$$

zatem

$$\forall n \ge n_0 : \max\{f(n), g(n)\} \le f(n) + g(n) \le 2 \cdot \max\{f(n), g(n)\}$$

a więc z definicji mamy

$$\max\{f(n), g(n)\} = \Theta(f(n) + g(n))$$

5.1.3 zadanie 3

Wylicz asymptotyczną złożoność (używając notacji Θ) poniższych fragmentów programów:

Algorithm 5 Pierwszy fragment kodu

```
1: for i = 1 to n do
2: j = i
3: while j < n do
4: sum = P(i, j)
5: j = j + 1
6: end while
7: end for
```

Algorithm 6 Drugi fragment kodu

```
1: for i = 1 to n do
2: j = i
3: while j < n do
4: sum = R(i, j)
5: j = j + j
6: end while
7: end for
```

Gdzie:

- koszt wykonania procedury P(i, j) wynosi $\Theta(1)$,
- koszt wykonania procedury R(i, j) wynosi $\Theta(j)$.

Dowód. • Pierwszy fragment kodu

- Wewnętrzna pętla wykonuje się n-i razy
- Koszt wykonania procedury P(i, j) wynosi $\Theta(1)$
- Zatem koszt wykonania wewnętrznej pętli wynosi $\Theta(n-i)$
- Zatem koszt wykonania całego fragmentu wynosi

$$\sum_{i=1}^{n} \Theta(n-i) = \Theta(n^2)$$

• Drugi fragment kodu

- Wewnętrzna pętla wykonuje się $\log_2 n$ razy
- Koszt wykonania procedury R(i,j) wynosi $\Theta(j)$
- Zatem koszt wykonania wewnętrznej pętli wynosi $\Theta(\log_2 n)$
- Zatem koszt wykonania całego fragmentu wynosi

$$\sum_{i=1}^{n} \Theta(\log_2 n) = \Theta(n \log_2 n)$$

Dla pewnosci sprawdzone empirycznie:

Porównanie obliczonego kosztu z funkcją n^2 Obliczony koszt 40000 **-** n² 35000 30000 25000 20000 15000 10000 5000 0 100 150 25 50 75 125 175 200

5.1.4 zadanie 4

Wyznacz asymptotyczne oszacowanie górne dla następujących rekurencji:

- T(n) = 2T(n/2) + 1
- T(n) = 2T(n/2) + n
- $T(n) = 3T(n/2) + n \log n$

Kożystając z Master Theorem możemy wyznaczyć ograniczenie dla tych rekurencji.

• T(n) = 2T(n/2) + 1

Dowód.

$$a=2, b=2, d=0$$

$$\log_b a = \log_2 2 = 1 > 0 = d$$

$$T(n) = \Theta(n)$$

• T(n) = 2T(n/2) + n

Dow'od.

$$a=2, b=2, d=1$$

$$\log_b a = \log_2 2 = 1 = d$$

$$T(n) = \Theta(n \log n)$$

 $T(n) = 3T(n/2) + n \log n$

Dowód. Dolne ograniczenie

$$T(n) = 3T(n/2) + n \implies \text{Master Theorem} T(n) = \Theta(n^{\log_2 3})$$

Górne ograniczenie

$$T(n) = 3T(n/2) + n^{1.1} \implies \text{Master Theorem} T(n) = \Theta(n^{1.1})$$

5.1.5 zadanie 5

Zaprojektuj algorytm wczytujący z wejścia tablicę liczb $A[1], \ldots, A[N]$ i przygotowujący tablicę B tak, że na jej podstawie będzie potrafił odpowiadać na pytania:

- 1. ile wynosi suma elementów tablicy A od miejsca i do miejsca j włącznie, dla i < j.
- 2. Jaka jest złożoność czasowa Twojego algorytmu? Ile pamięci zajmuje tablica B?
- 3. Ile zajmuje odpowiedź na jedno pytanie?

Przykładowy algorytm mógłby wyglądać następująco:

Algorithm 7 Algorytm do zadania 5.

```
1: B[1] = A[1]
```

2: for i = 2 to N do

3:
$$B[i] = B[i-1] + A[i]$$

4: end for

5: **procedure** SUM(i, j)

6: **return** B[i] - B[i-1]

7: end procedure

Co tu się dzieje?

- $\bullet$ W pierwszej pętli obliczamy sumy prefiksowe tablicy A i zapisujemy je w tablicy B.
- W procedurze Sum zwracamy różnicę między dwoma elementami tablicy B.
- Złożoność czasowa algorytmu wynosi $\Theta(n)$.
- Tablica B zajmuje $\Theta(n)$ pamięci.
- Odpowiedź na jedno pytanie zajmuje $\Theta(1)$ czasu.

5.1.6 zadanie 6

Pokaż, jak grać w grę w "10 pytań", w której wiadomo, że wybrana liczba jest dodatnia, ale nie jest na początku znane górne ograniczenie jej wartości. Ile pytań potrzebujesz, żeby zgadnąć dowolną liczbę (liczba pytań może zależeć od wielkości liczby)?

W grze "10 pytań" możemy zadać pytania w stylu "czy liczba jest większa od x?". W ten sposób możemy zredukować przestrzeń poszukiwań. W pierwszym pytaniu zapytajmy, czy liczba jest większa od 1. Jeśli tak, to zapytajmy, czy liczba jest większa od 2. W ten sposób możemy zredukować przestrzeń poszukiwań do 2^k dla pewnego k. W ten sposób możemy znaleźć dowolną liczbę w k pytaniach.

5.1.7 zadanie 7

Używając algorytmu divide-and-conquer do mnożenia liczb wykonaj mnożenie dwóch liczb binarnych 11011, 1010.

Algorytm divide-and-conquer do mnożenia liczb działa w następujący sposób:

- 1. Podziel liczby na dwie równe części.
- 2. Rekurencyjnie pomnóż te części.
- 3. Połącz wyniki.

Mnożenie dwóch liczb binarnych 11011 i 1010 możemy zrealizować w następujący sposób:

- 1. Podziel liczby na dwie równe części: 1101, 1 oraz 10, 10.
- 2. Rekurencyjnie pomnóż te części: $1101 \cdot 10 = 11010$.
- 3. Połącz wyniki: 11010 + 110100 = 1000000.